

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

Vindecarea slăbănogului din Capernaum

ÎNDEMN SPRE POCĂINȚĂ ȘI PRIMIREA IERTĂRII

DUMINICA A 6-A DUPĂ RUSALII

(a Sf. Părinți de la Sinodul
al IV-lea Ecumenic; Vindecarea
slăbănogului din Capernaum)

SF. SFINȚIT MC. ATINOGEN
CU CEI 10 UCENICI AI LUI;
SF. MC. IULIA

Evanghelia Duminicii de astăzi, a 6-a
după Rusalii, este de fapt, o Evanghelie
despre Taina iertării păcatelor.

În pericopa acestei Duminici, tema iertării
păcatelor apare încă de la început.

Ea este introdusă chiar prin cel dintâi
cuvânt pe care Mântuitorul îl adresează
slăbănogului: „Îndrăznește, fiule!
Iertate sunt păcatele tale!” (Matei 9, 2).

Această iertare a păcatelor
slăbănogului nu este un simplu
mijloc al vindecării trupesti. Este
adevărat că adeseori în Sfânta Scriptură
păcatul apare drept cauză a bolilor trupesti.
Totuși, nu se și vindecă de boala sa trupestă
prin singurul cuvânt de iertare a păcatelor,
ci va fi nevoie și de un al doilea cuvânt al
Mântuitorului: „Scoală-te, ia-ți patul și
mergi la casa ta!” (Matei 9, 6). În rostirea
lui Iisus, fariseii și cărturarii vedeau o hulă,
pe temeiul învățăturii bine stabilite în
iudaism că numai Dumnezeu poate ierta
păcatele. Ideea mai-marilor iudei este justă:
doar Dumnezeu poate ierta păcatele. Ei
ignorau însă faptul de căpetenie că Iisus
este Dumnezeu. Necredința lor în
dumnezeirea Mântuitorului îi face să cugete
„rele” în inimile lor. Prin vindecarea
trupestă a slăbănogului, Iisus își dovedește
puterea dumnezeiască deci, implicit,
puterea de a ierta păcatele.

Textul Evangheliei acestei Duminici,
însă, ne obligă să facem un pas mai departe
în interpretare. Mântuitorul este prezent în
Biserica Sa, conform făgăduinței pe care a
făcut-o după Înviere: „Iată, Eu voi fi cu voi
în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor”
(Matei 28, 20), de unde rezultă că ceea ce a
făcut atunci cu slăbănogul, adică faptul de

a-i fi iertat păcatele, e o lucrare pe care El o
săvârșește neîncetat cu toți cei care vin la
El cu credință. Așadar, pentru credincioșii
creștini, iertarea păcatelor nu este o simplă
speranță, amânată pentru viitorul
eshatologic. Iisus iartă păcatele aici și acum.
Într-adevăr, Evanghelia de la Matei nu
numai că ni-L prezintă pe Iisus-Fiul Omului
ca pe Cel ce iartă păcatele, ci subliniază
faptul că El a dat această putere și Sfinților
Apostoli și, prin ei, Bisericii Sale. Deci este
foarte important să înțelegem că iertarea
păcatelor se săvârșește numai în Biserică.

Astfel, Sfântul Apostol și Evanghelist
Matei este, prin excelență, un exponent al
Bisericii Sale. Numeroase texte și trăsături
specifice primei Evanghelii ilustrează
preocuparea bisericească a evanghelistului.
El scrie din Biserică și pentru Biserică.
Referindu-se la faptul că Dumnezeu a dat
oamenilor puterea iertării păcatelor, Sfântul
Evanghelist Matei are în vedere o situație
prezentă în mod permanent în Biserică,
unde oamenii sfințiți prin Taina Hirotoniei
împărtășesc tuturor harul vindecării
duhovnicești.

Până în ziua de astăzi și până la sfârșitul
veacurilor, preocuparea de căpătâi a
preoților slujitori și a credincioșilor creștini,
aceasta a fost și aceasta trebuie să rămână:
iertarea și pocăința. De aceea, când un
credincios îi solicită ajutorul unui preot,
indiferent în ce problemă, primul pas care
trebuie făcut este o pregătire pentru Taina
Spovedaniei, urmată după o amplă pregătire,
de Taina Sfintei Împărtășanii. Credinciosul
pășește, astfel, pe calea pocăinței, singura
cale prin care poate spera în vindecări,
tămăduiri și împliniri de la Dumnezeu; căci
fără iertare și pocăință, vindecările și
împlinirile nu sunt de la Dumnezeu.

Deci, mesajul evanghelic al pericopei, ca
de altfel al întregii Sfintei Scripturi, acesta
este: înainte de a ne preocupa de vindecarea
trupului, deodată cu grija pentru împlinirea
altor dorințe materiale, trebuie să ne
preocupăm de pocăință și de iertarea
păcatelor, căci numai pocăința și iertarea
sunt izvorul adevăratelor vindecări și
împliniri, într-un cuvânt, al adevăratei
fericiri. ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL PROROC ILIE TESVITEANUL

„Preamărite și preaminunate prorocule al lui Dumnezeu, Ilie, care ai luminat pe pământ cu viața ta îngerească, cu râvna ta fierbinte către Dumnezeu Atotțiitorul, cu semnele și cu minunile tale, și cu marea lui Dumnezeu bunăvoință față de tine, fiind ridicat la cer cu trupul într-un car de foc; învrednicindu-te a vorbi cu Dumnezeu pe Muntele Taborului, în timpul schimbării Lui la față, acum sălășluind în locașurile raiului și stând în fața tronului Împăratului ceresc, auzi-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii, care în ceasul acesta stăm în fața sfintei tale icoane, și cu umilință alergăm către mijlocirea ta.”

(Rugăciune către Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul)

Patria Sfântului Ilie a fost țara Galaadului, ce se afla de cealaltă parte a Iordanului, în vecinătatea Arabiei. S-a născut în cetatea Tesvi, de aceea s-a numit și „Teviteanul”. Era din seminția lui Aaron. Tatăl său, pe nume Sovac, a văzut la nașterea fiului său niște oameni îmbrăcați în haine albe care îl înconjurau cu flăcări de foc pe Ilie și îi dădeau să mănânce o flacăra. Aceasta văzând-o tatăl său și spăimântându-se, s-a dus la Ierusalim și a spus preoților vedenia sa. Un preot i-a spus: „Omule, nu te teme de vedenia aceea pentru pruncul tău, ci să știi că el va fi locaș al luminii darului lui Dumnezeu și cuvântul lui va fi ca focul de puternic și de lucrător. Râvna lui către Domnul și viața lui va fi bineplăcută lui Dumnezeu și va judeca pe Israel cu sabie și cu foc”.

Ceea ce s-a și întâmplat în vremea regelui Ahab, care domnea peste Regatul de Nord, căci soția lui Ahab, regina Izabela, care era fata lui Ieteval, împăratul Sidonului a adus cu ea în Israel închinarea la idoli. Sfântul Ilie văzând această fărădelege a început o aprigă și directă luptă cu regele Ahab și regina Izabela pentru apărarea dreptei credințe a poporului, căci din păcate acesta alunecase cu multă ușurință în păgânism și idolatrie.

Dorind întoarcerea poporului la Dumnezeu, Sfântul Ilie se roagă să vină o secetă cumplită pentru ca toți să-și cunoască greșeala și să se pocăiască. Rugăciunea Sfântului este ascultată, iar Regele Ahab, mâniindu-se, îl alungă pe proroc. Sfântul Ilie fuge și se ascunde în valea pârâului Kerrith din fața Iordanului. Locuiește într-o peșteră și, în chip minunat, corbii îi aduc de mâncare. Setea și-o potolește cu apă din pârâu. Iar când și

acest pârâu seacă, Dumnezeu îi poruncește să meargă în Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă care îl va hrăni.

Sfântul o găsește pe aceasta la poarta orașului, adunând vreascuri. Atât de săracă era această femeie, încât nu mai avea decât o mână de făină și puțin ulei. Prorocul îi cere ca din acestea să-i facă o turtă și să i-o dea lui să o mănânce. Nedumerită de această cerere, pentru că făina și uleiul erau ultimele provizii ale ei și ale fiului său, prorocul îi făgăduiește că dacă va face așa cum i-a cerut, din camera ei făina și uleiul nu se va termina până la venirea ploii. Având de la Dumnezeu darul facerii de minuni, după măsura credinței sale, a înmulțit cu îndestulare făina și untdelemnul în casa văduvei și astfel a fost hrănit de dânsa până ce a trecut vremea de foamete. Pentru că fiul văduvei a murit, cu rugăciunea sa Sfântul Ilie l-a înviat, suflând de trei ori asupra copilului.

Toate roadele pământului pieriseră, iar oamenii și animalele erau în pericol de moarte. Dumnezeu s-a milostivit de popor și i-a poruncit lui Ilie să meargă la Ahab și să-i arate că toate aceste necazuri s-au întâmplat din voia Sa. Pentru a-i dovedi regelui că Dumnezeu cel adevărat este numai Cel propovăduit de el, Sfântul Ilie i-a cerut să-i adune pe Muntele Carmel pe toți prorocii lui Baal. Și au făcut un altar la care s-au rugat trei zile idolului Baal slujitorii păgâni, dar fără folos. După trei zile, Sfântul Ilie a zidit un jertfelnic din 12 pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, a așezat un

vițel pe altar și, rugându-se, Dumnezeu a trimis foc din cer și a mistuit toată jertfa. Văzând minunea, poporul s-a întors la Dumnezeu, iar slujitorii lui Baal au fost uciși. Iar la rugăciunea Sfântului Ilie, Dumnezeu a dat ploaie mare, iar pământul s-a îndestulat.

Apoi, ocrotit și hrănit de un înger, Sfântul Ilie a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele Horeb. Acolo a locuit în peșteră, vorbind mai întâi cu îngerul, după aceea cu însuși Domnul Dumnezeu, Care i S-a arătat în vânt subțire, suflând cu liniște prin văzduh luminos. Iar când Domnul se apropia de dânsul, mergeau înainte semnele cele înfricoșate ale venirii Lui. La început era un vifor mare, care răsturna dealurile și sfărâma pietrele; după aceea venea foc, dar nu era în foc Domnul, iar după foc un glas de lumină subțire și acolo era Domnul.

Când Sfântul Ilie a simțit că nu mai are mult de trăit, și-a ales ca urmaș al său pe Elisei. Pe când cei doi mergeau pe drum și vorbeau, deodată a apărut o căruță de foc cu cai de foc, care, despărțindu-i unul de celălalt, l-a luat pe Sfântul Ilie la cer cu trupul. Despre el Evangheliile ne spun că a apărut alături de Moise pe Tabor la Schimbarea la Față, iar Apocalipsa ne arată că Ilie și Enoh vor fi martorii care vor precede sfârșitul lumii, îndemnând lumea la pocăință.

Sfântul Proroc Ilie este ocrotitorul aviatorilor, iar 20 iulie este și Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene. ❖

Unul dintre cei mai cunoscuți și iubiți duhovnici ai Ortodoxiei, Arhimandritul Arsenie Papacioc, s-a născut la 13 august 1914 la Misleanu, Ialomița. S-a călugărit de tânăr, la Mănăstirea Sihăstria.

A fost egumen la Mănăstirea Slatina, de unde a fost arestat și dus la Suceava. A stat 14 ani în închisorile de la Miercurea Ciuc, Brașov, Suceava, Jilava, Aiud.

După ani de detenție, în 1976, a ajuns la Mănăstirea „Sfânta Maria” – Techirghiol, pe care a păstorit-o până în dimineața zilei de marți, 19 iulie 2011, când s-a mutat la Domnul.

«În procesul Rugului Aprins, din noiembrie 1958, părintele Arsenie Papacioc primise o condamnare de 20 de ani de muncă silnică. Fusese învinuit de „uneltire contra ordinii sociale”, dar autoritățile comuniste știau foarte bine că principala vină a părintelui era capacitatea de a îndruma pe calea credinței în contradicție totală cu aspirațiile regimului. După condamnare, părintele a fost trimis în cumplita închisoare de la Aiud, acolo unde mai fusese închis înainte de 1948. Dar regimul de detenție era cu totul schimbat. Era un regim de exterminare fizică pentru o reeducare potrivit aspirațiilor regimului comunist. Despre acest regim de detenție avem numeroase mărturii ale celor care au cunoscut Aiudul. Alături de acestea sunt mărturiile documentare, din care redăm câteva fragmente despre viețuirea părintelui Arsenie.

În aprilie 1960, un informator din Aiud arăta: „Când am venit de la izolarea din februarie, două zile am stat la camera 49 din Zarcă cu Papacioc Anghel. Era afectat de frig și foame și trăia o stare de surescitare nervoasă. Sufla în pumni și se plimba prin cameră, încercând să se încălzească. «Fratele meu, iată cum poate omul să-și sfârșească zilele. Cu aștia nu-i de glumă, n-au nici un pic de milă și înțelegere - suflete de piatră.» Apoi, continuând: «Dumnezeu ne-a pus

la mare încercare, fie numele Lui binecuvântat. Iată, deci, fratele meu, trebuie să fim întotdeauna gata cu sufletul pregătit și curat pentru a primi sfânta jertfă pe care Domnul ne-o întinde. Un Sfânt Părinte spunea: Nu știi când zilele tale se termină, fii gata mereu... Am arătat apoi, părintelui Arsenie, că mă găsesc la capătul puterilor, inima mă părăsește și că trăiesc o stare sufletească confuză de prăbușire în care speranțele au început să mă lase. Părintele m-a prins în brațe și m-a asaltat cu tot felul de îndemnuri pentru mântuire: «Frate, nu-ți pierde nădejdea în Dumnezeu - păcat de moarte, trezește-te în ceasul al doisprezecelea și pune nădejdea în Cel de sus, gândește-te și te înfioară la ceea ce te așteaptă dincolo, dacă aici nu încerci să te mântui, pentru că să știi că nici pe departe chinurile din iad nu se aseamănă cu chinurile pe care le trăim azi. Acolo este mult mai îngrozitor».

Tot părintele Arsenie Papacioc este surprins în documentele informative întocmite la Aiud cum săvârșea slujbe în

celulă. În noiembrie 1963, o sursă a Securității informa: „Vremea și întâmplările prin care a trecut l-au făcut mai «înțelept», cum îi place adesea să spună. Credința puternică în Dumnezeu i-a menținut moralul și-l face să spere într-o eliberare apropiată. Pentru aceasta se pregătește necontenit. În plus, poartă satisfacția că oamenii din jurul lui sunt «buni» și se cultivă în «Duhul Domnului», luând aminte cuvintele sale pline de învățătură. Dimineața oficiază ca și în trecut, în fața sobei, cu ochii către ușă, îngenunchind scurt timp, numai cât «Sfântul Duh» este invocat să Se pogoare pentru a-l umple de sfințenie. A renunțat la cănița cu apă și «părticica» de pâine, Trupul și Sângele Domnului, și la jurubița de ață pe care altă dată o trecea pe după gât în chip de epitrahil. Și face crucile mai mult în gând decât cu mâna, fiind foarte atent la vizetă pentru a nu fi văzut. Pe mine și pe Uță ne pune să stăm smeriți pe pat și să participăm tacit la slujbă ca și când nimic nu s-ar fi întâmplat. Peste drum de mine, «fratele Dumitru» face în timpul acesta mărunț din buze, trăgând cu coada ochiului la popă și închinându-se cu evlavie ori de câte ori acesta duce mâna la frunte. Apoi, se uită și la mine să vadă dacă fac la fel. După ce se mănâncă pâinea și cafeaua, părintele, puțin obosit după slujbă, moțâie o jumătate de oră și apoi începe cu râvnă să ne predice, arătând importanța zilei pentru biserică (dacă își aduce aminte de fila calendarului) sau povestește ceva cu tâlc din Pateric, Filocalie, Pidalion etc.». Pentru astfel de manifestări, părintele era pedepsit cu regim sever. De pildă, la 12 noiembrie 1963, părintele Arsenie a fost găsit de gardian cum „facea propagandă religioasă cu ceilalți deținuți din cameră».

În nota gardianului se arăta că „deținutul a vorbit tare în cameră de se auzea perfect ce vorbea și pe sală și în camerele vecine”. În consecință, gardianul propunea o pedeapsă de „10 zile izolare cu regim sever”, începând cu 24 decembrie 1963. Acestea sunt numai câteva mărturii documentare despre atitudinea eminentă spirituală a părintelui Arsenie Papacioc în penitenciar. Aceeași atitudine și-a păstrat-o și atunci când era obligat să participe la ședințele de reeducare inițiate de colonelul Crăciun. Astfel, Arsenie Papacioc a fost model de spiritualitate pentru colegii de suferință din temnița Aiudului.» ❖ (Adrian Nicolae Petcu - Ziarul Lumina)

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 17-24 IULIE 2017

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 16 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Rusalii (a Sf. Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic)
Miercuri 19 iulie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Joi 20 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sfântul și Slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul
Vineri 21 iulie	07 ³⁰ -09 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 22 iulie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ³⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 23 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum) Utrenia, Sfânta Liturghie

NOI HOTĂRÂRI ALE SFÂNTULUI SINOD PRIVIND VIAȚA BISERICII ȘI A SOCIETĂȚII

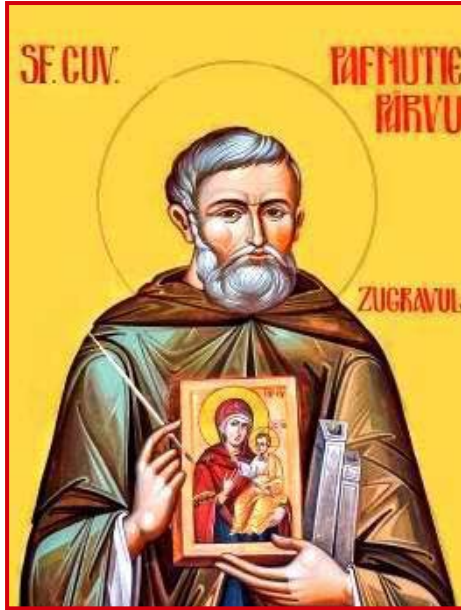
În zilele de 4 și 5 iulie 2017, în Sala Sinodală din Reședința Patriarhală, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, s-au desfășurat ședințele de lucru ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

În cadrul acestor ședințe s-au luat următoarele hotărâri:

- Anul 2019 a fost declarat în Patriarhia Română „Anul omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari)” și „Anul comemorativ al patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moisescu și al traducătorilor de cărți bisericești”.

- A fost aprobată solicitarea Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei de canonizare a Cuviosului Pafnutie – Pârvu Zugravul (1657-1735). Proclamarea oficială va avea loc în ziua de 6 august 2017, urmând că Sfântul Cuvios Pafnutie să fie prăznuit anual în ziua de 7 august.

- A fost aprobată înscrierea în Calendarul bisericesc al Bisericii Ortodoxe Române, începând cu anul 2017, a pomenirii Sfântului Cuvios Porfirie Cavsocalivitul la data de 2 decembrie. De asemenea, Sfântul Sinod

a aprobat troparul, condacul, sinaxarul și icoana acestuia.

- Au fost aprobate mai multe texte liturgice: Acatistul Sfântului Sfințit Mucenic Irineu, Episcop de Sirmium – 6 aprilie; Slujba și Acatistul Sfinților Mucenici Pasicrat și Valentin de la Durostorum – 24 aprilie; Acatistul Sfântului Cuvios Antonie de la Iezerul Vâlcii – 23 noiembrie.

- S-a hotărât organizarea Întâlnirii Internaționale a Tineretului Ortodox în anul 2018 la Sibiu, orașul reședință al Mitropoliei Ardealului.

- A fost hotărâtă înființarea extensiei universitare a Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” a Universității din București la Roma, Italia.

- A fost aprobată înființarea specializării Artă Sacră în cadrul Facultății de Istorie, Filosofie și Teologie a Universității „Dunărea de Jos” din Galați, începând cu anul universitar 2017-2018.

- În contextul fenomenului secularizării de azi, este necesară înnoirea vieții duhovnicești și morale a slujitorilor bisericești de toate rangurile, a viețuitorilor din mănăstiri și schituri, precum și a credincioșilor mireni din parohii și din toate instituțiile bisericești. În acest sens, Sinoadele mitropolitane din Patriarhia Română vor analiza periodic aspectele privind disciplina clerului și mirenilor și vor propune Sfântului Sinod soluții concrete de promovare a vieții duhovnicești.

*Biroul de presă
al Patriarhiei Române*

Mironosița cea întocmai cu Apostolii

Sfânta Evanghelie ne-o prezintă pe Sfânta Mironosița Maria Magdalena ca cea mai cunoscută dintre femeile mironosițe care, alături de Maica Domnului, L-au urmat pretutindeni pe Domnul, și mai ales nu L-au lăsat nici în Săptămâna Pătimirilor, când a fost părăsit de toți, și nici după moartea Sa pe cruce, când L-au priveghiat și înmormântat.

Femeile mironosițe sunt prăznuite de Biserică în a treia duminică după Învierea Domnului: Maria (mama lui Iacob și Iosif), Maria lui Cleopa, Salomeea (mama fiilor lui Zevedei), Ioana (femeia lui Huza, iconomul lui Irod), Suzana, Marta și Maria (surorile lui Lazăr din Betania) și Maria Magdalena.

Maria Magdalena era din Magdala Galileii, un sat pescăresc de pe țărmul Lacului Ghenizaret, între orașele Capernaum și Tiberiada. Evanghelistul Luca ne spune că după ce Iisus Hristos a izbăvit-o de șapte demoni, ea și-a împărțit averea săracilor și L-a urmat pe Mântuitorul în propovăduirea Sa. A ascultat cuvintele minunate ale lui Hristos și luat parte la

minunile Sale: Dar în mod deosebit ea și-a arătat dragostea și devotamentul în fața cumplitelor patimi la care Fiul lui Dumnezeu a fost supus și cu un curaj atipic unei femei, nu s-a deslipit nicio clipă de Feocioara Maria în greaua încercare de a-și

vedea Fiul și Mântuitorul osândit pe Cruce. S-a aflat printre puținii prezenți la Răstignirea Domnului, la punerea Sa în mormânt. Iar a treia zi, venind la mormânt cu miruri, află pe Domnul înviat și se grăbește să ducă vestea apostolilor.

De la Învierea Domnului și până la Înălțare, ea rămâne la Ierusalim, lângă Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Tradiția confirmă că Maria Magdalena și-a continuat misiunea apostolească de propovăduire a învățaturii creștine în Biserica primară, făcând călătorii misionare în Egipt, Fenicia, Siria, Galia și chiar la Roma.

A trecut la cele veșnice la Efes, fiind îngropată la intrarea într-o peșteră, unde aveau să adoarmă și cei șapte tineri martirizați în Efes, pomeniți de Biserica noastră la 4 august. În anul 899, împăratul bizantin Leon al VI-lea Filosoful a poruncit mutarea sfintelor sale moaște la Constantinopol și așezarea lor în Mănăstirea „Sfântul Lazăr”, ctitoria sa. Racla cu mâna stângă a Sfintei Maria Magdalena este cinstită la Mănăstirea „Simonos Petra” din Sfântul Munte Athos. ❖